

Sándor András

A „titokzatos probléma”

A svájci rádió „Pro Helvetia” műsorában német nyelven, „Budapest kicsi csodái” címmel, Suzy Koltai kisasszony, aki Budapesten él, riportot közölt a rossz közérzetű értelmiségről, a zsidóüldözésről, a szellem nyomorúságáról. Közli a svájci polgárokkal, hogy a zsidóság, mely a modern Magyarország elementáris erőforrása, a magyar kultúra megteremtője és az intelligencia koronája, ismét bűnbakként tartja hátát és veszélyben van. Megszólaltatja **Eörsi Istvánt**, **Hernádi Miklóst**, **Baron Györgyöt** és **Kornis Mihályt**.

Most csak Kornis szavaira reagálunk, amelyek nem tetszetek igazán a riporternőnek, s ezért a problémát „titokzatosként” vezette be: Halljuk mit mond Suzy Koltai:

„Az ilyen ellenséges megnyilvánulások tükrében nem lehet csodálkozni azon, ha Budapesten olyan hangokat lehet hallani, amelyek a jobbratolódástól való félelemnek adnak hangot. Még akkor is, ha mindegyre azt halljuk, hogy a lakosság széles rétegeiben az antiszemitizmus nem talál támogatókra. Hallgassák meg Kornis Mihályt zsidó drámaíróként a nacionalizmus és az új antiszemitizmus mechanizmusáról. Úgy véli, hogy létezik a következő titokzatos probléma.”

Koltai kisasszony hangokat hall. Ami a jobbratolódástól való félelmet illeti, minden bizonnyal a saját hangját. Mert ma bizony szélteben-hosszában a balratolódástól való félelem hangjait hallani. Koltai kisasszony dacol a valósággal is. Ha ő egyszer antiszemitizmust akar a magyarok nyakába varrni, akkor neki ne beszéljenek arról, hogy a magyaroknak ez nem probléma. Nincs szíve nem idézni Kornis Mihályt, akit — magyar író létére — zsidónak minősít, mint tükörkép elvarázolja, az egykori Kolozsváry-Borcsa Mihály. Csak hát ez az idézet nem az, amit ő szeretett volna hallani. Hát ezért titokzatos a probléma. Sőt, annyira titokzatos, hogy kutyák legyünk, ha értjük. Nagy a gyanúnk, hogy Kornis maga sem érti. Hallgassuk csak:

„A magyarok... akik nacionalistának nevezik egyáltalán magukat, nemzetiségek híján csak tulajdonképpen a zsidókra, vagy a zsidó származásúakra...” (eddig az eredeti hang). „Azok, akik nacionalistának vallják magukat, azok a nemzetben éppen a zsidókat kell hogy értsék, mert ezen kívül nincs más. A többi magyar a határon túl él: Erdélyben, Szlovákiában, a mai Szerbiában. Tehát mindig a zsidókról van szó, akiket nem magyarnak lehetne nevezni. Ebből adódik, hogy a magyar nacionalizmus szükségszerűen antiszemita. Ezért kerülnek a nacionalisták a szélsőjobb oldali radikálisokkal közeli érintkezésbe. Mindketten különbséget tesznek zsidók és nem zsidók között. Csak hogy ezt alig lehet látni, mivel a magyarországi zsidók külsejük szerint nem felismerhetők. Meg kellett volna akadályozni, hogy a ma-

gyarországi zsidók asszimilálódnak, ez azonban nem sikerült. Éppen ellenkezőleg, összekeveredtek. Ezért változik át a nacionalizmus Magyarországon villámgyorsan fasizmussá. A nacionalisták a jelenlegi kormányzatnak az elektronikus médiák fölötti befolyásolásért folytatott harcát faji háborúként élik meg, mert számos zsidó értelmiségi fontos posztokat töltött be, ezért most leváltották őket, mert azt mondták, hogy minden helyet elvesznek előlünk. Valójában az a helyzet, hogy a rádióban, a televízióban a saját követőiket akarják látni. A magyar antiszemitizmusnak nincs tömegbázisa. Különösen a vidéki lakosság filoszemita.” (Kornis hangja:) „...az egyéb magyarok, csak ugye itt arról van szó, hogy azt akarom, hogy az én brancsom, hogy az én baráti köröm akár tehetséges, akár nem, legyen uralkodó és zsidók ne legyenek a tévé képernyőjén. A



Csángó madonna

politikai probléma abban van hogy a magyar — ezt fontos tudni — hangsúlyozom, hogy a magyar antiszemitizmusnak nincs tömegtámogatottsága. Az ország nagy része, például a parasztság kifejezetten filoszemita.”

Ha nem tiltotta volna le önnön szereplését a magyar rádióban, most megkérdendők Kornis Mihályt (akitől nem nagy teljesítmény jobban gyűlölni minket, mint mi őt, mivel hogy mi őt egyáltalán nem gyűlöljük, így az ő gyűlölete nettó gyűlölet, hogy úgy mondjuk): megmondaná, kik vallják magukat nacionalistának Magyarországon a nem éppen meggyőző Szabó Alberten kívül?

Megmondaná továbbá, hogy a logikai láncszem a magyar zsidók állítólagos kiközösítése és „a többi magyar” között, akik a határon túl élnek? „Tehát mindig a zsidóságról van szó, akiket nem magyarnak lehetne nevezni.” Először is: ha a határon túli magyarok a határon belül élnének, őket a nacionalisták nem magyaroknak neveznék? (Lehet, hogy a felvétel előtt Kornis ivott valamit, s nem keveset.) Másodszor: ki nevezi Magyarországon a zsidó vallású magyarokat nem magyaroknak? A nem vallásosokat pedig ki milyen alapon nevezné zsidóknak és nem magyaroknak? Az Istenért, csak nem „faji alapon”? Hiszen ezt még Szabó Albert pszichopatikus fenomenén is tagadta az Önök rágalom-operájának svédországi tv-áriájában. Megint előkerül a magyar nacionalizmus. Mit ért ezen? Szerintünk a nacionalizmus kórus önfelértékelés és agresszív. Mint például a zsidó nacionalizmus Izraelben, mint Ön is tudja. Hol van ilyen kórus önfelértékelésnek és agresszivitásnak bizonyítéka Magyarországon? Nos: ha „a magyar nacionalizmus szükségszerűen antiszemita”, ezzel vajon nem azt akarja mondani, hogy a magyar egészséges nemzettudat és természetes önértékeltetés szükségszerűen antiszemita? Vagyis: ha valaki magyarnak tartja magát (a nyelvvel, hagyományokkal, történelemmel, zenével, szokásokkal együtt), az már ezzel antiszemita? Mondjuk: Weiner Leo antiszemita volt? Más szóval: az mentesül az antiszemitizmus vádjától, aki megtagadja magyarságát? Vonatkozik ez azoknak a tízezreire is, akik nem hajlandók másnak tekinteni magukat, mint magyarnak? Továbbá: véletlenül nem Kornis Mihály és a szélsőjobb oldali radikálisok azok, akik különbséget tesznek zsidók és nem zsidók között? Újabb kérdés, kedves Kornis kolléga: kinek nem sikerült megakadályoznia, hogy a „magyarországi” zsidók asszimilálódjanak? Az egykori magyar



Kicsi bálvány

Szervátiusz Tibor szobrai

nacionalistáknak, vagy a harcos zsidó nacionalistáknak? Tény, hogy nem sikerült, ebben egyetértünk. Viszont nem érthető, miért változik ezért a nacionalizmus Magyarországon villámgyorsan fasizmussá? Mi a szerepe ebben az állítólag villámgyors metamorfózisban annak, hogy nem sikerült megakadályozni a zsidók asszimilálódását? Mintha találnánk valamilyen logikai szálát: az elektronikus médiákért „faji” háború zajlik, mert a „nacionalista” alelnökök zsidókat bocsátanak el a tv-ből és a rádióból, hogy helyet csináljanak a nem zsidóknak. Feltűnő, hogy ez a probléma nem jelentkezik sem a termelővállalatokban, sem a mezőgazdasági üzemekben. Kérdés viszont: honnan tudja Kornis Mihály, hány zsidó van a tv-ből, rádióból a valaha is elbocsátottak között? Vallás alapján megállapíthatatlan, hiszen valamennyien vallástalanok. Csak nem a származást tartja precízen nyilván Kornis Mihály? Node akkor, kedves író, aki szerelem helyett gyűlöletet vallott nekünk — hát akkor ki áll fajelméleti alapon? Hiszen azal még a Frász sem gyanúsította Csúcs Lászlót, hogy a munkatársakkal származási táblázatot töltené ki! S különben is, miután előbb köszönetünket fejezzük ki Önnek nacionalistává történt kinevezésünkért, bátorokunk közölni azt az álláspontunkat, miszerint kinek mi köze hozzá, hogy valakinek milyen vallásúak voltak a szülei? Ezt manapság csak fundamentalista iszlám országokban és Izraelben kutatják.

Csak üdvözölhetjük azt a megállapítást, kedves Kornis

kolléga, hogy az antiszemitizmusnak nincs tömegbázisa. Lám, vak tyúk is talál szemet. Ön szerint a vidéki lakosság filoszemita, szerintünk viszont, akiket Isten megóvott a paranoidától, az emberiség nem antiszemitaokra és filoszemitaokra oszlik. Tapasztalataink szerint a magyarokat egyszerűen nem érdekli semmiféle zsidókérdés. Fűtyülnek arra, ki zsidó, ki nem, ki katolikus, ki kálvinista, ki buddhista. Azt az ostobaságot, hogy „faj”, már nem is értik. Már a „fajbor” és a „fajdinyne” kifejezés is kiment a divatból.

Hát akkor mi a baj? Hacsak az nem, hogy Kornis kolléga megzavarta Suzy Koltai jól felépített prekonceptióját. Nos, hadd fejtsük meg a probléma titkát, hátha kapunk valami jutalmat. Íme a titok: egy-kétezer ember szűk körén belül fogd, ahol éred birkózás folyik a mikrofonért és a kameráért. Ettől antiszemita a filoszemita magyarok (paradoxonfrói versenyben Oscar Wilde alaposan lemaradt Ön mögött, Kornis kolléga, gratulálunk). Ez az a khimérikus antiszemitizmus, amiért föl kell lármázni a világot, New Yorktól Stockholmig és Zürichig. Mint az egykori félnótás bojtár, aki szüntelenül kiabálta: jön a farkas. Imposztor diákok: bombariadót telefonálnak be az iskolába, hogy elmaradjon a dolgozatírás. Csak hát a rossz tréfáknak rossz végük szokott lenni.

S majd elfelejtettem, mint Colombo: hát akkor ez volna a magyar intelligencia koronája? Koltai kisasszony, Kornis Mihály, mai Kajafás-inkarnációk — nem töviskorona ez?